

arkki

24

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

60-vuotisjuhlavuosi

**JUHLAVUODEN AVAUS
VUOSAARESSA s.4**

**OPKON ENSIMMÄINEN
VUOSIKYMMEN s.12**

**TULEVAISUUS JA TOIVO,
TÄNÄÄNKIN s.14**

”
**Aidat on tehty
ylitettäväksi,
mutta vaikeaa
se voi olla s.6**

**ALISTER MCGRATH
VERITAS FORUMIIN s.4**

**PASSIODRAAMA
TULEE TAAS s.4**

**LÄHETYSTYÖHÖN
VIRHEVARASTA KÄSIN s.13**

FSSMnytt

- Redo för väckelse s.16
- Transform Equip i Vasa s.17
- Disciple 24 s.19

Opkonkokoinen aukko

Hurraa! OPKO täyttää tänä vuonna pyöreät 60 vuotta. Juhlinta käynnistyy loppiaisviikonvaihteessa ja jatkuu läpi vuoden erilaisissa alueellisissa syntymäpäivätilaisuuksissa. Tervetuloa mukaan! Juhlien sankareita olemme me kaikki OPKOn jäsenet ja toiminnassa mukana olevat. Jokainen järjestö tai yhdistys koostuu ihmisistä, joita ilman ei olisi olemassa kuin kuoret. Nyt on meidän aikamme loistaa!

Tätä **Arkki-lehteä** tehtiin juhlatuulella. Onhan se ilojuhlan paikka, kun järjestö on saanut jo vuosikymmeniä kertoa Jeesuksesta ja opettaa Raamattua nuorille. Ties kuinka monet ovat pelastuneet tämän toiminnan kautta, löytäneet hengellisen kodin ja elämälleen sisällön ja suunnan. Jos OPKOa ei olisi, maailma ei näyttäisi samalta.

Nostamme kiitollisina hattua Jumalalle ja teille, jotka vuonna 1964 saitte näyn ja rohkeuden lähteä liikkeelle. Teidän tarinanne, rukouksenne ja esimerkkinne inspiroivat, kantavat ja johtavat meitä, jotka tänään teemme aktiivista nuorisotyötä. Osa teistä järjestön perustajajäsenistä on jo ylennetty taivaan kirkkauteen. Tässä lehdessä OPKOn perustajajäsen **Ritva Olkkola-Pääkkönen** kertoo, miten Jumala antoi Suomeen ylioppilasherätyksen, jotta hän voisi lähettää ihmisiä maailmalle. Tämän näyn kantajana Ritva sai monen muun nuoren tavoin panna likoon koko nuoruutensa voiman ja innon. OPKOn kautta kanavoitunut herätys on vaikuttanut satojen ihmisten lähetyksensä syntymiseen ja liikkeelle lähtemiseen.

Paljon on maailma muuttunut 60 vuodessa, mutta ihminen ei syvimmältä olemukseltaan juuri lainkaan. Jokaisen nuoren sisimmässä on jumalanmuotoinen aukko. Sen voi täyttää vain maailman syntien vuoksi ristille hakattu, ylösnoussut ja elävä Kristus. Jos OPKOa ei olisi perustettu 60 vuotta sitten, se kannattaisi perustaa tänään. Suomessa on huutava tarve luterilaiselle herätyskristillisyydelle, jonka liikkeelle paneva voima on Jumalan armo Kristuksessa ja vakava huoli nuorten iankaikkisesta kohtalosta.

Lähdemme juhluvoiteen rukouksen mielellä. Toivomme, että mukavien pirskeiden lisäksi järjestömme jäsenet, ystävät, työntekijät ja nuoret liittyvät rukousrintamaan nuorisolaisten lähetysherätyksen puolesta. Puhe uudesta herätyksestä ei ole unelmahoitoa. Jumala itse lupaa meille Raamatussa: *” - jos silloin kansani, jonka olen ottanut omakseni, nöyrytyy ja rukoilee, kääntyy minun puoleeni ja hylkää pahat tiensä, niin minä kuulen sitä taivaaseen, annan sen synnit anteeksi ja teen sen maan jälleen terveeksi”* (2. Aikakirja 7:14). ●

Jussi Miettinen
OPKOn pääsihteeri

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 28 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- Järjestämme kutsumuspohjaista **Maanmuuttajat-**johtamiskoulutusta: maanmuuttajat.fi
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

Toivoa ja tulevaisuutta

OPKO 60 vuotta

7.1. Juhlamessu

Vuosaaren kirkossa klo 14, **Jussi Mäkelä** ja **Jussi Miettinen**, mukana nuoria ja opiskelijoita. Kirkkokahvit klo 16–18, juhlaterveiset: OPKOn liittohallituksen puheenjohtaja **Mika Tuovinen**, kuulumisia nuorten ja opiskelijoiden maailmasta.

17.8. Koko kansan juhlat

Enä-Sepässä klo 12–18.

Ylioppilaslähetysten lähetysseminaarilaisia keväällä 1966.

OPKOn paikallisyhteisöt rukoukseen

Tule mukaan rukoilemaan nuorisoherätystä Suomeen! Järjestämme helmikuussa OPKOn paikallisyhteisöissä vuorokauden mittaisia rukouspäiviä. Tarkoituksena on, että jokainen halukas saa varata vuoroja, joiden aikana rukoilla yksin tai yhdessä.

Opiskelijatyön koordinaattori ja Kuopion opiskelijatyöntekijä **Pekka Ryhänen** painottaa rukousajan varaamisen merkitystä.

– Henkilökohtaisessakin elämässäkin on hyvä varata aikaa rukoilla ja lukea Raamattua. Sama koskee yhteisöjäkin, muuten ei välttämättä tule rukoiltua yhdessä.

Kukin OPKOn paikallisyhteisöistä vastaa oman rukousta-pahtuman järjestämisestä. Mikäli haluat mukaan, ota yhteyttä paikalliseen työntekijään: opko.fi/yhteystiedot

Tule mukaan rukoilemaan OPKOn työn puolesta

OPKOn ystävillä on kaksi online-rukouspiiriä. Ensimmäinen kokoontuu ma klo 9-10 Helsingin OPKOn opiskelijatyöntekijän **Toni Mäkelän** johtamana. Toinen kokoontuu perjantai-iltaisin klo 19-20 OPKOn ystäviin kuuluvan **Pekka Pesosen** toimesta. Jos haluat mukaan piireihin, ota yhteyttä Toni Mäkeään (toni.makela@opko.fi).

Lisäksi OPKOn työn puolesta toimii WhatsApp-rukousryhmä, johon pääset liittymään ilmoittamalla puhelinnumerosi OPKOn tiedottaja-mediatyöntekijä **Ilkka Kontturille** (ilkka.kontturi@opko.fi).

Tervetuloa mukaan yhteiseen rukoukseen!

Passiodraama tulee taas

Passiodraamojen klassikko johdattaa joulusta pääsiäiseen Kauniaisissa, Kirkkonummella ja Helsingissä.

1970-luvulla kansa tungeksi Helsingissä Temppeleauktion kirkkoon, kun siellä esitettiin sanoittajasäveltäjä **Tytti Issakaisen** (ent. *Jäppinen*) passiodraamaa *Tien sinne te tiedätte*. Klassikkoteoksen äärelle pääsee jälleen maaliskuussa Kauniaisissa, Kirkkonummella ja Helsingissä. Näytelmä pohjautuu *Johanneksen evankeliumin* teksteihin.

Näytelmässä esiintyy kuoron lisäksi opetuslapsia, fariseuksia, Martta, Maria sekä kertoja. Kuorossa ja näyttelijöinä on mukana OPKOn

koululaistyön nuoria **Olli Lehmosen** johdolla. Näytelmän ohjaa **Liisa Kosonen** ja kuoroa johtaa kanttori **Kaisu Rauhamaa**. Näytelmä on osa OPKOn 60-vuotisjuhlavuoden ohjelmaa, ja se toteutetaan Suomen Raamattuopiston ja OPKOn ystävien yhteistyönä.

Teos päättyy Marian pysäyttäviin sanoihin: "Olen nähnyt Herran." Lisätiedot: opko.fi/juhat

Esitysjankohdat:

Ke 20.3. klo 18, Raamattuopisto
(Helsingintie 10, Kauniainen)

Pe 22.3. klo 19, Kirkkonummen kirkko
(Tällinmäki 1, Kirkkonummi)

La 23.3. klo 19, Viikin kirkko
(Agronominkatu 5 Helsinki)

Ti 26.3. klo 19, Luther kirkko
(Fredrikinkatu 42 Helsinki)

Käsiohjelma 10€
(vapaaehtoinen maksu).

Alister McGrath Veritas Forumiin

Tampereen yliopiston Veritas Forumissa 26.4. klo 18 lavalle astuu brittiläinen molekyyli- ja biofysiikan tohtori, pappi, tieteen- ja uskonnotutkimuksen emeritusprofessori **Alister McGrath**. Hän on tullut tunnetuksi muun muassa tieteen kansantajuistajan, evoluutiobiologi **Richard Dawkinsin** käsityksiä arvostelevistaan kirjoistaan *Dawkinsin jumala: Geenit, meemit ja elämän tarkoitus* ja *Dawkinsin harhaluulo*.

McGrath saa keskustelukumppanikseen filosofian emeritaprofessorin **Leila Haaparannan**, joka on erikoistunut nykyfilosofiaan, epistemologiaan, modernin logiikan historiaan ja metafilosofiaan.

Tampereella järjestettävän Veritas Forumin teemana on merkityksen katoaminen, perusta ja tärkeys. Psykologinen tutkimus viittaa siihen, että ihminen toimii paremmin, kun hän kokee, että elämällä on merkitys ja tarkoitus. Mutta onko millään perimmäistä, objektiivista merkitystä – perustuuko kaivattu kokemus puhtaasti ihmisen omaan itsemäärittelyyn? Voiko tiede antaa meille arvon ja merkityksen vai tarvitaanko jotain muutakin?

Veritas Forumit Suomessa ovat osa OPKOn yliopistotyötä. Ne ovat akateemisia keskustelutilaisuuksia, joissa puhutaan elämän suurista kysymyksistä, kuten elämän tarkoituksesta, kärsimyksen ongelmasta, moraalien perustasta ja muista maailmankatsomuksellisia aiheista. Lisätiedot: veritasforum.fi

Tieteen- ja uskonnotutkimuksen emeritusprofessori Alister McGrath.

Filosofian emeritaprofessori Leila Haaparanta.

Jätä kestävä perintö

Voit tukea myös kristillistä nuorisotyötä tekemällä testamentin, jossa on OPKO yhtenä tai ainoana edunsaajana. Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

arkki juhluvuoden numero

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri, taitto **Ilkka Kontturi** kansikuva iStockphoto Paino Trinet Painos Juhlavuosi 2024 4600 kpl Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

AIDAT ON TEHTY YLITETTÄVIKSI, MUTTA VAIKEAA SE VOI OLLA

Kiusaaminen murskasi Santeri Tannerin itsetunnon ja elämänhalun. Kuopiossa insinööriksi ja puhetulkiksi opiskeleva kuuro mestariaituri parantuu pikkuhiljaa ja auttaa toisia nuoria käyttämään rohkeasti lahjojaan.

TEKSTI DANIELLE MIETTINEN | KUVAT OSKARI REINMAN

Suksikauppa käy kiivaana kuopiolaisessa urheiluväline-myyvälässä. **Santeri Tanner** on ollut aamupäivän myyjien koulutuksessa talven uusista suksimalleista ja menee iltavuoroon entistä parempana asiakaspalvelijana.

Suksien valinta aloitetaan asiakkaan taitotason selvittämisestä, Santeri se-littää. Sitten kysytään tyylilaji, pituus ja paino. Testeillä selviää, tarvitaanko löysä vai jäykkä suksi.

Lapsena Santeri hiihti seurassa kil-paa, mutta nykyisin laduille lähteminen on hauskanpitoa, jota tulee harrastettua palauttavana päivänä. Siis silloin, kun kilpaurheilija ei treenaa kovaa. Hän asuu Puijonlaaksossa opiskelija-asunnossa, ja kotoa pääsee kätevästi luontoon lenkille.

Santeri Tannerin paras laji ovat 400 metrin aidat, mutta hän pinkoo kovaa muitakin pikamatkoja. Viime kesänä hän voitti hopeaa kuurojen EM-kilpailuissa ajalla 56,18.

- Onnistuin parantamaan omaa ennä-tystäni viime kaudella moneen kertaan. Tavoitteeni on olla maailman nopein kuuro.

Santerilla on ollut lapsesta saakka kuulolaite, jonka avulla hän kuulee lähes normaalisti. Vain suuntakuulo puuttuu eli hänen on vaikea hahmottaa, mistä-päin äänet tulevat. Kuurojen kisoissa hän ei käytä laitetta. Matkaan lähettäminen tapahtuu valoilla.

PAIKKA URHEILUMAAILMASSA

Kun Santeri ei urheile eikä myy urhei-luvälineitä, hän opiskelee ammattikor-keakoulussa koneinsinööriksi ja Hu-manistisessa ammattikorkeakoulussa

puhevalmiiden tulkiksi.

- Oma kuulovamma auttaa ymmärtä-mään erilaisten ihmisten tarpeita. Mi-nulla on kuuroja ystäviä, ja heidän kans-saan on vaikea kommunikoida ilman sopivaa menetelmää.

Vuorovaikutustaitoja Santeri on op-pinut myös OPKOn Maanmuuttajat-joh-tamiskoulussa. Siellä syntyi ystävyys-suhteita ja verkostoja ja käsitys omasta kutsumuksesta syventyi. Miten juokseva opiskelija näkee oman kutsumuksensa?

- Koen, että minulla on paikka urhei-lumaaailmassa. Olen saanut Jumalalta eri-laisia liikunnallisia lahjoja, joita haluan käyttää hänen kunniakseni. Vamma on antanut mahdollisuuden vaikuttaa myös kuurojen maailmassa. Haluan tu-kea nuoria ja nuoria aikuisia löytämään omaa potentiaaliaan.

Tie rinnalla kulkijaksi ei ole ollut help-po. Kun Santeri 26 vuotta sitten syntyi esikoislapsena vantaalaiseen perhee-seen, äiti säikähti.

- Synnyin nukkuvana ja äiti luuli, että olin kuollut.

Seuraavaksi ihmeteltiin vauvan epä-muodostuneita korvalehtiä ja puuttuvia korvakäytäviä. Vaikka lapsen vamma ei ollut perheelle katastrofi, se aiheutti pal-jon työtä. Aivan pienenä kuulolaitteita oli vaikea käyttää esimerkiksi pähineid-en kanssa. Päiväkodin melu oli tukalaa, ja vanhemmat miettivät kuntoutusoh-jaajan kanssa, miten pienen stressiä voi-si helpottaa.

VIHAINEN JUMALALLE

Vauvana pään yli kiinnitetty pantalaite vaihtui nelivuotiaana luujohtokuuloko-jeeksi. Silloin kallo oli kasvanut niin isok-

Santeri Tanner on kertonut julkisuudessa avoimesti kiusaamiskokemuksistaan. Vajaaälyisenä pitäminen on loppunut urheilusuoritusten kivuttua huipputasolle.

si, että siihen voitiin porata ruuvi, johon laite napsautettiin kiinni. Vilkasta poikaa piti opettaa varjelemaan laitetta sateelta ja muutenkin se piti ottaa leikeissä huomioon. Joskus koje löytyi rikkinäisenä toiselta puolelta pihaa.

- Kuulovamma oli minulle lapsena ja nuorena vaikea asia. Se aiheutti ulko-puolisuuden tunnetta. Minun oli vaikea hyväksyä itseäni sellaisena kuin olin.

Santeri sai kaksi normaalisti kuulevaa pikkuväijettä ja päätteli, että hänen vam-mansa oli Jumalan rangaistus jostakin, mutta hän ei oikein keksinyt mistä.

- Varmaan olin Jumalalle vihainen.

Raskainta oli kuitenkin kiusaaminen. Santeri ei muista lapsuudestaan lukion loppuun yhtään vaihetta, jolloin häntä ei olisi kiusattu. Hän alkoi pitää sitä elä-

”

Vauvana pään yli kiinnitetty pantalaite vaihtui nelivuotiaana luujohtokuulokojeeksi. Silloin kallo oli kasvanut niin isoksi, että siihen voitiin porata ruuvi, johon laite napsautettiin kiinni.

määnsä kuuluvana taakkana ja omana syynään.

Alakouluikässä kuorman tulivat myös vanhempien väliset ristiriidat. Vaikeudet saivat äidin ja isän tekemään elämästään kunnan inventaarion.

– Vanhemmat päättivät, että muutamme Lohjalle. He halusivat uuden startin koko perheelle.

VETTÄ KIUSAAJIEN MYLLYYN

Lohjalla äiti alkoi etsiä apua ongelmiinsa seurakunnista ja tuli uskoon.

– Äiti oli aivan innoissaan ja kertoi löydöstään koko perheelle. Hän halusi, että alamme käydä joka viikko jossain tilaisuudessa.

Vuoden seurakunnassa istuttuaan Santeri alkoi miettiä, voisiko Jeesus-ju-

Kristillisen opiskelijajärjestön mainos kampuksen seinällä jäi mieleen, mutta ennakkoluulojen vuoksi kesti kaksi vuotta, ennen kuin hän astui kynnyksen yli opiskelijailtaan.

tuissa olla oikeasti jotain järkeä. Puheista oli käynyt selväksi, ettei elämä kristittyinä tarkoita yritystä elää hyvää elämää, vaan se on Jeesuksen seuraamista.

– Aloin tutkia ja kysellä, miten se sellainen uskonratkaisu oikein tehdään. Kun toinen veljistäni tuli uskoon, harmittelin, että hän ehti ennen minua. Hän antoi buustin, että enää ei viivytellä.

Kotona omassa huoneessaan Raamattua lukiessaan Santeri sitten rukoili rauhalliseen tyyliinsä: *”Jeesus, tule elämäni.”*

– Ei se sen kummallisempi hetki ollut.

Kristityksi tunnustautuminen toi mukanaan yllätyksen: kiusaajat saivat lisää syitä kiusata. Santeri halusi kertoa uskostaan kaikille, mutta vastaanotto oli karu.

– Alkuun en yhtään ymmärtänyt, mikä uskossa oli heidän mielestään vikana. Koulussa oli onneksi pari läheistä ystävää, ja urheiluharrastuksissa on aina ollut kavereita, jotka hyväksyvät minut.

YÖLLINEN ILMALENTO

Yksinäisyyden tunne tiivistyi masennukseksi ja epätoivoksi. Santerista tuntui, ettei hänen elämällään ollut kenellekään mitään väliä. Olo oli toisten ihmisten seurassakin ulkopuolinen. Aallonpohjassa hän yritti pitää päästä veden pinnan yläpuolella ajatteleamalla veljen kanssa sovittua tapaamista. Oli marraskuu, ja piristys oli enemmän kuin tarpeen.

Kun veli tuli Kuopioon, odotukset olivat suuret ja pettymys kova.

– Me ei tehty oikein mitään yhdessä. Hän vietti aikaa tuttujensa kanssa ja tuli nukkumaan ja syömään mun luo. Ajattelin, että velikin viettää mieluummin aikaa muiden kuin mun kanssa.

Santeri yritti etsiä seurakunnan nuortenillasta toivon pilkاهدusta, mutta

yksinäisyys sen kuin paheni. Kotiin kävellessään hän päätti toteuttaa pitkään hautomansa ajatuksen. Ilta oli myöhäinen ja autoja oli liikkeellä harvakseltaan, mutta bussit kuitenkin kulkivat vielä. Santeri valitsi tien reunalta paikan, jossa autot ajoivat kovaa, lähti juoksemaan ja hyppäsi ilmaan heittäytyäkseen bussin alle. Silloin tapahtui jotain kummallista.

– Tunsin, kuinka joku otti kiinni jalastani ja veti minut takaisin kävelytielle. Bussi sujahti ohi ja minä makasin maassa. Missään ei näkynyt ketään.

Hetken häkeltyneenä kävelytiellä maakoiltuaan Santeri nousi ylös ja vilkaisi kännykkää. Isä kyseli: *”Oletko kunnossa?”* Poika soitti ja kertoi, mitä juuri oli tapahtunut. Isä sattui olemaan Kuopion lähettyvillä, hyppäsi autoon, haki veljen kyytiin ja pian kolme miestä istui opiskelija-asunnossa pyytämässä ja antamassa anteeksi pieniä ja suuria asioita.

ITSETUNTO EHEYTYY HITAASTI

Itsetuhoiset ajatukset ovat väistyneet, mutta kiusaamisen rikkoman minäkuvansa kanssa on pitänyt painia paljon.

– Anteeksiantaminen on ollut helppoa, siihen en ole jäänyt kiinni, mutta itsetuntoon liittyvää työtä riittää, se on ollut kovalla koetuksella.

Tänä talvena Santeri on ollut toiveikas, sillä identiteetin alueella on tapahtunut kasvua ja parantumista. Kuopion OPKOLA on ollut sillä matkalla sormensa pelissä. Kuopioon muutettuaan hän ei heti löytänyt seurakuntaa, jossa olisi kokenut olevansa kotonaan. Kristillisen opiskelijajärjestön mainos kampuksen seinällä jäi mieleen, mutta ennakkoluulojen vuoksi kesti kaksi vuotta, ennen kuin hän astui kynnyksen yli opiskelijailtaan.

– Se oli jännä ilta.

Kaikki ei tuntunut omalta, mutta ko-

dintuntu veti kummasti puoleensa. Opetusvuorossa oli opiskelijatyöntekijä **Nooa Saari**, jonka tyyliä oli jotakin syvältä ravitsevaa. Hän puhui miehekkäästi miehille.

– Nooa sanoi, että meitä miehiä tarvitaan, että sillä on väliä, tullaanko me mukaan ja miten me palvellaan. Se vahvisti jotain minussa.

ELÄMÄNILON PALUU

Kun tilaisuus oli päättymässä, Santeri aikoi luikahtaa vaivihkaa tiehensä. Joku kuitenkin pyysi häntä pelaamaan Aliasta.

– En voinut sietää sitä peliä, mutta jostain syystä jäin. Kun pyöräilin kotiin, koin Jumalan sanovan, että tämä on sun koti, tänne sun kuuluu jäädä.

Santeri tuli seuraavalla viikolla uudelleen, ja nyt hän on paikallisyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja.

– OPKO on kuin perhe, joka on muovannut minua neljän vuoden aikana isosti. Ihmiset OPKOLA ovat tuoneet toivoa, merkityksellisyyttä, elämäniloa ja kasvua monella tavalla.

Santerin mielestä seurakuntayhteyden löytäminen opiskelijajärjestössä on jokaiselle kristitylle valtavan iso asia. Tuntuipa elämä helpolta tai vaikealta, uskova nuori kuuluu yhteen toisten uskovien kanssa.

– Opiskelujen aikana moni droppaa pois ja usko siirtyy taka-alalle. Vahva ja säännöllinen seurakuntayhteys on tosi tärkeä.

Vaikeat vaiheet ovat tehneet Santerista hanakan kysymään ja kuuntelemaan, mitä toisille kuuluu.

– Parempi kysyä liian usein kuin liian harvoin. Ja sitten oikeasti kuunnella, mitä toinen vastaa. Ymmärrä, hyväksy, älä tuomitse, ole lempeä. Ei se ole aina helppoa, mutta harjoittelemalla tulee tässäkin paremmaksi. ●

1964 Lahti | Lähetysherätys puhkeaa kesälä raamatullisessa opiskelija- ja koululaiskokouksessa Joutjärven kirkossa. Olavi Peltola kutsuu alttarin eteen niitä, jotka kokevat kutsua lähetystyöhön. Alttarille saapuu toista sataa nuorta. Kuva on seuraavalta kesältä pohjoismaisesta kokouksesta Joutjärven kirkon pihalta.

OPKOn ensimmäinen vuosikymmen

/// Lahti-65 Joutjärven kirkko

Raimo Mäkelä.

OPKO, alkujaan Ylioppilaslähetys, sai alkunsa 1960-luvun alussa helsinkiläisten opiskelijoiden rukouspiiristä. Näitä opiskelijoita yhdisti "hätä sieluista" ja halu viedä evankeliumia eteenpäin.

Uuden ylioppilaslähetyskehityksen kehtona oli Suomen Raamattuopisto (SRO, silloinen Sisälähetysseuraksi), jonka omistamissa tiloissa opiskelijat aluksi kokoontuivat osana sen työtä. Merkittäviä hengellisiä isähahmoja heille olivat SRO:n julistustyöntekijät **Urho Muroma** ja **Olavi Peltola**. SRO:n lisäksi opiskelijoiden hengelliset juuret olivat Kansan Raamattuseurassa (KRS). Lähinnä näiden kahden järjestön vaikutuspiiristä kasvoi uusi herätyskristillisuus.

Heräämisen kokeneita opiskelijoita painoi huoli evankelis-luterilaisen kirkon maallistumisesta, ja he kokivat myös Suomen Kristillisen Ylioppilasliiton (SKY) keskittyneen liikaa yhteiskunnallisiin asioihin evankeliumin julistamisen

sijasta. Niinpä he päättivät perustaa uuden yhdistyksen.

HERÄTYS JÄRJESTÄYTY

Suomen Ev.lut. Ylioppilaslähetys perustamiskokous pidettiin 7.1.1964. Ensimmäiseksi pääsihteeriksi valittiin **Juhani Lindgren** ja puheenjohtajaksi **Asko Jokiranta**.

– Ylioppilaslähetys-nimi lainattiin Saksan opiskelijaliikkeeltä (*Studentenmission in Deutschland*). Nimi kertoi, ettei yhteisön toiminnan tarkoitus ollut siinä itsessään, vaan se oli suuntautunut pois itsestä muualle, opiskelijoiden ja koululaisten luo, luonnehtii alkuaikojen ydinjoukkoon kuulunut, myöhemmin OPKOn pääsihteerinä 1968–1980 toiminut **Raimo Mäkelä**.

– Nimen toinen osa "evankelis-luterilainen" oli kotimaista keksintöä. Se oli syvän vakaumuksen asia. Halusimme omistaa kristillisen uskon siinä muodossa kuin se oli evankelis-luterilaisissa tunnustuskirjoissa ilmaistu.

Mäkelän mukaan ydinasia oli opiskelijoiden palavien sydänten halu voittaa opiskelutovereitaan Jeesukselle.

– Avainasemassa eivät olleet palkatut työntekijät, vaan "ruohonjuuritason" opiskelijat ja pian myös koululaiset. Julistajat ja opettajat olivat kuitenkin kokeneita, kuten **Urho Muroma** (k. 1966) ja dogmatiikan professori **Osmo Tiilikä** (k. 1972), molemmat OPKOn kunniajäseniä.

– Yliopistotyö ilmeni siten, että menttiin korkeakouluihin sisään. Toimintaa haluttiin järjestää siellä, missä opiskeli-

”

Mäkelän mukaan ydinasia oli opiskelijoiden palavien sydänten halu voittaa opiskelutovereitaan Jeesukselle

jat olivat tottuneet liikkumaan.

Tavoitettavia toimintamuotoja olivat boksiaktiot eli vierailut opiskelija-asuntojen ovilla sekä viikon pituiset evankelioivat tai apologeettiset luentosarjat yliopistolla. Raamattupiirejä toimi pelkästään Helsingissä parhaimmillaan yli 30. Toiminnan tueksi perustettiin heti vuonna 1964 opiskelijalehti *Pro Fide*, joka toimi sekä evankelioivana julkaisuna että Ylioppilaslähetysten tiedotuslehtenä.

KANSAINVÄLISET YHTEYDET SYNTYVÄT

Opiskelijoilla oli myös voimakas ulkolähetysnäky. Lahden Joutjärven kirkossa pidetyssä opiskelija- ja koululaiskokouksessa 1964 kymmenet nuoret kokoontuivat alttarin eteen merkinä siitä, että he kokivat Jumalan kutsuvan heitä lähetystyöhön.

Pohjoismaisiin herätyskristillisiin opiskelijaliikkeisiin oli muodostunut yhteys 1960-luvun alussa, kun Norjan opiskelijaliikkeen työntekijöitä vieraili opettamassa SRO:n järjestämällä ylioppilaskursseilla. Myös yhteys kansainväliseen IFES-opiskelijajärjestöön syntyi 1962 pohjoismaisen opiskelijakokouksen kautta, ja Ylioppilaslähetys liittyi IFESin jäseneksi heti perustamisensa jälkeen.

– On mielenkiintoista, että 1950- ja 1960-lukujen taitteessa neljässä pohjoismaassa puhkesi opiskelijaherätys. Saimme monenlaista apua ja tukea erityisesti Norjasta, Raimo Mäkelä muistelee.

Ylioppilaslähetys toimi alusta asti myös ruotsin kielellä. Helsinkiin perustettiin erillinen ruotsinkielinen paikallisyhdistys 1969. Turun Ylioppilaslähetys toimi kaksikielisenä vuoteen 1977 asti, jolloin Åbo Studentmission eriytyi omaksi yhdistyksekseen.

Lue 1970–2010-lukujen OPKOsta sivuilta: opko.fi/info/historia. ●

Teksti: Sari Nuutinen

Kirjoitus julkaistu aikaisemmin 50-vuotisjuhlalehdessä.

Lähetystyöhön virhevarasta käsin

OPKOn perustajajäsen, lähetystyöntekijä Ritva Olkkola-Pääkkönen iloitsee siitä, että lähetystyö on ollut järjestön sydänäänäni alusta lähtien.

Yhteys ja liikkeellä oleminen. Muun muassa nämä asiat lähetystyöntekijä ja OPKOn perustajajäsen **Ritva Olkkola-Pääkkönen** muistaa yhteisön alkua ajoista.

– Siihen sai panna koko nuoruutensa voiman ja innon. Meillä oli hirveän suuri vapaus ja sanoin kuvaamaton yhteys keskenämme.

Lähetysseminaarit alkoivat jo samana vuonna 1964 kun OPKO perustettiin. Ritvalle lähetystyö nousi sydämelle kaksi vuotta aikaisemmin pohjoismaisessa ylioppilaskokouksessa Gjøvikissä Norjassa. Hän näki siellä iltaohjelmassa nuoren, joka itki lakkaamatta. Hän kysyi naiselta, mikä tätä itkettää. Nainen kertoi, että hän oli valmistunut opinnoistaan ja oikeissa lähteä lähetystyöhön, mutta jostain syystä suunnitelma ei toteutuisikaan.

– Se jätti minuun kysymyksen, onko lähetystyö jotain näin arvokasta.

Ritva arvelee, että herätysliikehännällä, josta myös OPKO syntyi, on ollut erittäin suuri vaikutus lähetystyöhön. Se johti kymmenen uuden lähetyskentän avaamiseen eri puolilla maailmaa.

– Jumala antoi Suomeen herätyksen, jotta hän voisi lähettää ihmisiä maailmalle.

Ritva haluaa välittää tulevaisuuden opkolaisille ajatuksen kaiken kattavasta virhevarasta.

– Jumalan armo sisältää suuren virhevaran. Jos Jumala on armahtanut minut, hän on armahtanut minut kaikkini, virheitteni kanssa. Hän on myös kutsunut minut työhönsä virheitteni kanssa. Ja kun hän kutsuu jonkin toisen, minun tulee hyväksyä myös hänen virheensä.

Arkin toimitus

Tulevaisuus ja toivo, tänäänkin

Jeremian kirjan luvussa 29 Jumala lupaa tulevaisuuden ja toivon Häntä vastaan rikkoneelle kansalle. Tulevaisuus ja toivo on edelleen Jumalan puoleen kääntymisessä. Se avautuu meille Jeesuksen kautta.

Kuinka pitkä on pitkä aika lupauksen täyttymiseen? Vastaus riippuu tilanteesta. Miten isosta asiasta on kyse, kuka lupaa ja kenelle sekä millaisessa tilanteessa lupaus tehdään. Jeremian kirjan luvussa 29 on käytännöllinen esimerkki lupauksesta ja sen täyttymisen aikataulusta.

Jakeissa 11-13 on kauniit ja armon täyteiset sanat: *”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte minut! Koko sydämestänne te minua etsitte.”*

Nämä lohdulliset sanat tulivat profeetta Jeremian kautta Babylonian pakkosiirtolaisuudessa eläville israelilaisille. Lupausten täyttyminen ei kuitenkaan ollut vielä käsillä. Samassa yhteydessä todetaan, että pakkosiirtolaisuuteen joutuneet pysyvät Babyloniassa vielä 70 vuotta. Vaikea tilanne ei hellittänyt niin pian kuin toivottiin.

Samassa luvussa kerrotaan, että liikkeellä oli myös sellaisia profeettoja, jotka ennustivat nopeaa paluuta (Jer. 29:8-9, 28). Tämä lupaus ei kuitenkaan ollut lähtöisin Jumalasta. Israelin kansan rikkomuksilla Jumalaa vastaan oli kouriin-

tuntuvat seuraukset.

Jumala kuitenkin antoi luotettavan lupauksen, joka oli Hänen aikataulunsa mukainen. Kauheaan tilanteeseen joutunut kansa näki horisontissa toivon Jumalan löytämisestä ja paluusta omaan maahan. Jumalaa vastaan rikkoneet saivat löytää uudelleen Jumalan, kun he rukoukset ja etsivät häntä koko sydämestään.

”

Jumala kuitenkin antoi luotettavan lupauksen, joka oli Hänen aikataulunsa mukainen.

Jeremian kehoitus etsiä Jumalaa on ajankohtainen myös meille. Myös meidän tulee rukouksissa kääntyä kohti Jumalaa ja etsiä Häntä ja Hänen tahtoaan kiinnittymen Raamatun Sanaan. Jeesuksen kautta voimme tehdä tämän rohkeasti ja varmoina. Voimme pyytää, etsiä ja kolkuttaa. Jeesuksen ristintyössä ja ylösnousemuksessa Jumala on tehnyt rauhan

itsensä ja meidän, Hänen tahtoaan vastaan rikkoneiden ihmisten, välillä (2. Kor. 5:18-21). Toivon horisontti on auki yhteyteen, jossa elämme jo tämän maallisen elämäme aikana. Tässä yhteydessä voimme oppia tuntemaan Jumalaa koko ajan lisää ja löytää oman paikkamme ja tehtävämme. Rukous ja Raamattu kiinnittävät meidät elävään toivoon. Niiden kautta Jumala johdattaa meidät hänen avaamaansa tulevaisuuteen.

Joskus voi kuitenkin tuntua siltä, että Jumalan suunnitelmat eivät ole meille täysin selkeitä. Hänen tahtonsa ei näytä tapahtuvan – vielä. Tällöin voimme kiinnittyä siihen, että Raamatun Jumala on luotettava. Hän toimii tahtonsa ja suunnitelmiansa mukaan.

Kaikki Babylonian pakkosiirtolaisuuteen vietyt eivät päässeet palaamaan 70 vuoden odotuksen jälkeen omaan maahansa. Mutta heillä oli lupaus, ja siinä oli kansan tulevaisuus ja toivo. Etsiesämme Jumalaa etsimme myös Hänen ajoitustaan, ja siinä huomaamme pienuutemme. Uskossa Jeesukseen voimme luottaa Jumalaan, vaikka Hänen tahtonsa tapahtuminen kestäisi viikkoja, kuukausia, vuosia tai sukupolvia. Tulevaisuus ja toivo on tänäänkin Jumalan puoleen kääntymisessä. ●

Tenho Rajala

TM, Tampereen opiskelijatyöntekijä

Jumalan suunnitelmat kohdallani?

Kaipaamme usein selkeyttä johonkin elämäntilanteeseen tai uskoon liittyvään kysymykseen. Tällaisten pohdintojen kanssa on tärkeää kiinnittyä Jumalan sanaan, vaikka emme heti ymmärtäisikään, mitä Raamattu opettaa. Keskeisimmissä asioissa, kuten pelastuksessa Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalan tahto ja sana ovat selkeitä. On monia arkielämän asioita, joista Raamattu ei suoraan puhu. Mieltä askarruttavien kysymysten kanssa on hyvä tulla kristittyjen yhteyteen. Kristuksen ruumiissa kenenkään ei tarvitse jäädä asioidensa kanssa yksin.

Luotettavilta kanssamatkaajilta voi saada tärkeää tukea, kun keskustelemme ja rukoilemme yhdessä.

Tenho Rajala

”

Mieltä askarruttavien kysymysten kanssa on hyvä tulla kristittyjen yhteyteen.

Redo för väckelse

På medarbetarträffarna under hösten pratade vi om att vi vill göra Studentmissionen redo för väckelse, både vad gäller oss personligen och Studentmissionen som organisation.

Nästa år är det 60 år sedan 1960-talets väckelse utmynnade i den rörelse som blev Studentmissionen. Det sägs att en väckelse går från rörelse till organisation på några generationer, och i studentvärlden är generationerna korta. Därför är det hela tiden nödvändigt att ge plats för rörelse, för väckelse. Det kanske inte blir en lika stor väckelse som på 60-talet, men vi är tacksamma om det dripp-droppande av människor som kommer till tro då och då får växa till sig.

Hur ska man då göra sig redo för väckelse? Det var någon som påpekade att i samband med Kristi himmelfärd sa Jesus att lärjungarna skulle vänta på hjälp. (Apg 1:4–5) Först gav Jesus ett hujsigt kommando i missionsbefallningen, gå ut och gör alla folk till lärjungar, men sen tillade han, vänta. Han sa inte exakt hur länge de skulle vänta eller exakt på vilket sätt hjälpen skulle uppenbara sig, men han lovade att de om några dagar skulle få en hjälpare, den Helige Ande.

När man är gravid vet man på ett ungefär hur länge man ska vänta och man kan också förbereda sig på olika sätt. Om man väntar på väckelse är det inte lika lätt att veta tidtabellen. I Apostlagärningarna kan vi läsa att Anden kom under pingsten, ca tio dagar efter himmelfärden. Vad gjorde lärjungarna under den tiden, medan de väntade? De gick inte runt och slog dank eller irrade håglöst omkring, utan de gjorde något alldeles speciellt, de samlades och bad. (Apg 1:14.) Väntan för dem var en aktiv väntan, de ville verkligen förbereda sig för vad Gud hade tänkt ut åt dem.

Det här är en orsak till att vi också i Studentmissionen vill ägna oss åt en aktiv väntan medan vi gör oss redo för väckelse, oberoende om den sedan sker i

”

Först tar vi en vecka som vi fastar och ber för Studentmissionen som helhet, den 14-20.2, och sen vill vi lyfta upp ett arbetsområde per vecka fram till påsk.

större eller mindre skala. I början av jubileumsåret 2024, under den sju veckor långa fastan i februari och mars, vill vi speciellt ägna oss åt att be för väckelse bland studerande och för missionsväckelse. Först tar vi en vecka som vi fastar och ber för Studentmissionen som helhet, den 14–20.2, och sen vill vi lyfta upp ett arbetsområde per vecka fram till påsk. Mer info om detta kommer i FSSMnytt i februari.

Kom gärna med på det sätt som passar dig. Fasta tex en dag per vecka och be för de studerande. Be för väckelse, be om den helige Andes kraft och ledning för alla oss som deltar i arbetet och be att skördens Herre sänder arbetare till sin skörd. Vi får samtidigt tacka Gud för att han varit trofast och redan sänt arbetare och att studerande redan nu hittar hem till honom. Vi ber ändå om ynnesten att få se ännu mer hända. ●

Lilian Lindén

Ledare för svenska verksamheten

Diskussionsgruppen på Åland diskuterar frågor kring världsbild, personbild och självbild

Nya vindar har börjat blåsa på Åland. Bara tre år efter att ha blivit nekade att ha en bönegrupp i källaren har nu Studentmissionen en egen diskussionsgrupp på gymnasiet!

Det var i våras, då vi precis hade börjat diskutera min anställning som studentarbetare på Åland, som tanken på att starta en diskussionsgrupp kom upp för första gången. Studentmissionen hade året innan fått stöd från EU att hålla en dialoggrupp i Helsingfors och vi bestämde oss därför för att testa att söka stöd till en liknande grupp på Åland. Stödet blev beviljat och jag blev anställd på 30% för att bland annat leda gruppen på min skola. Nästa steg var bara att få lov att ha den där.

Vi visste sedan tidigare att ledningen på skolan var skeptisk till att ta in kristen verksamhet. Vänner till mig hade tidigare sökt om lov att få samlas och be i tomma klassrum eller i källaren, men blivit nekade. Efter lång väntan fick jag utlåtandet att vi nog skulle få ha diskussionsgruppen i skolan, om vi betalade hyra för klassrummet och gjorde klart i reklamen att den var religiöst och politiskt neutral till sin natur.

Målet är att studerande ska få ett utrymme att handskas med stora frågor och våga spegla sina värderingar och åsikter i sitt vanliga liv. Vi diskuterar frågor kring världsbild, personbild och självbild, och på den första träffen samlades hela tolv studeranden till ett långt samtal om sanning. Veckan efter var det verkligheten som stod på agendan, då med nio deltagare.

Om diskussionsgruppen är religiöst neutral? Ja, i alla fall på det sättet att jag inte erbjuder ett rätt svar. Alla får komma fram till en

”

Be för mig när jag planerar tillfällena, att jag ska få rätt ord och att frågorna ska ära Gud.

egen åsikt och vi söker inte enhällighet utan självsäkerhet i våra egna svar. Men på platser där det åtminstone finns en kristen och där teologiska, filosofiska eller etiska frågor tas upp så sker det automatiskt att Gud kommer på tal. Vid två tillfällen har diskussionen snarare tagit formen av en "Grilla en kristen", som är ett evenemang där folk får ställa vilka frågor som helst till en kristen panel. Trots att detta inte var meningen så var dessa två tillfällen några av de mest lyckade hittills och väckte tanken över att ha ett riktigt "Grilla en kristen" på skolan någon gång senare på våren.

Be för mig när jag planerar tillfällena, att jag ska få rätt ord och att frågorna ska ära Gud. Om du vill kan du sätta in en notis i kalendern på tisdagar kl. 16 och be för den åländska verksamheten. Tänk dig då att det i samma stund samlas ett tiotal elever och diskuterar allt mellan himmel och jord, något som i sig är ett otroligt stort bönesvar! ●

Saga Lindholm
Studentarbetare på Åland

”

Ett av de viktigare teman vi behandlat och som vi kommer att fortsätta med är Faderns hjärta, dvs. Guds kärlek för oss.

Transform Equip i Vasa utmanar studerande att lära känna Gud och sig själva

En av de viktigaste satsningarna vi gjort i Vasa under hösten har varit Transform Equip som är en slags lärlungaskola men som primärt sker genom träffar i smågrupper. Varje månad har det varit en gemensam samling med något visst tema som deltagarna sedan fram till följande gång får bearbeta och diskutera.

Ett av de viktigare teman vi behandlat och som vi kommer att fortsätta med är Faderns hjärta, dvs. Guds kärlek för oss. Inom det området finns det ofta mycket som hindrar oss från att fullt ut förstå och leva vår kallelse som Guds älskade barn.

De flesta av oss har någon form av obearbetade sår som kan hindra oss att ta emot Guds kärlek och syftet med det här temat är att hjälpa oss identifiera sådant som kan vara i vägen för att

verkligen känna Guds kärlek. Det är också på det här området vi ofta upplever det största genombrötet då vi faktiskt får bli befriade från olika saker som binder oss, t.ex synd, beroenden eller ohälsosamma rutiner.

Vi är 30–40 personer uppdelade i ett flertal smågrupper, som på ett eller annat sätt deltar i Transform Equip vilket ger en känsla av gemenskap och en gemensam riktning att röra sig mot. ●

Johan Myrskog
Studentarbetare i Vasa

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION SF

E-post enligt modellen fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för sv. verks, tfn 050 526 5318
Benjamin Sandell, led. stud.arb, Vasa och Jakobstad, tfn 045 630 0237
Johan Myrskog, studentarbetare i Vasa, tfn 040 822 9540
Jakob Nylund, studentarbetare i Åbo, tfn 050 0172 922
Saga Lindholm, studentarbetare i Mariehamn, tfn 045 7344 7406
Jonathan Viik, koordinator för Veritas Forum SF, tfn 045 7344 3161
Nico Villanen, studentarbetare i Helsingfors, tfn 045 6128501

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:		MobilePay:
Arbetet på rikspan, ledande	9108	35985
Studentarbete i Helsingfors	9108 15	16490
Studentarbete i Otnäs	9108 1520	
Studentarbete i Jakobstad	9108 57	84466
Studentarbete i Vasa	9108 31	11925
Studentarbete i Åbo	9108 28	92413
Studentarbete i Mariehamn	9108 60	
Veritas Forum arbete på svenska	9399	76201
Mission week	9030	

INSAMLINGSTILLSTÅND | **Finland:** RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. **Åland:** ALR 2022/9077. Tillståndet är i kraft 1.1.-31.12.2023. Tillstånd att samla in pengar gäller så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. Mer info på <https://studentmissionen.fi/stod-oss>

From Grace to Grace

God delights in showing mercy. In offering us grace. In finding that which was lost. In **healing** that which was broken and restoring that which was stolen. But the **Grace of God** doesn't stop there, it goes further than just forgiveness, and restoration. It transforms us and **empowers us**. Grace makes possible that in our lives which wouldn't be possible in our own strength.

Disciple24 26-28.1.24

The Disciple Conference is hosted by Petrus Församling and OPKO/Studentmissionen, bridging languages with English, Swedish, and Finnish. Our goal is to inspire a new generation of Disciples with hearts burning for Jesus!

Maunula Church, Helsinki

Metsäpurontie 15/Skogsbäcksvägen 15

disciple.fi

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

Toivoa ja tulevaisuutta

OPKO 60 vuotta

juhluvuoden suurkeräys

Anna syntymäpäivälahja 60-vuotiaalle työlle lasten, nuorten ja opiskelijoiden parissa. Keräyksen tuotto kohdistetaan OPKOn leiritoiminnan kehittämiseen ja mahdollistamiseen.

Tilinumero:

F110 8000 1301 0446 09

Viitenumero:

36060603

Koululaiset ja opiskelijat kiittävät!

Lahjoita MobilePaylla:

Voit osallistua numerolla:

58560

MobilePay

